

[Schovelin.]

paa de samme Konti Aar ud og Aar ind, uden at man herigennem kommer til at sabotere Loven."

Nu vil jeg imidlertid gerne henpege paa, hvilket Synspunkt Folketingets Venstre har angivet som det ledende med Hensyn til at stoppe den Sabotering, som efter vor Mening allerede Aar efter Aar har fundet Sted. Det højtærede Medlem Hr. Neergaard udtrykte det saaledes, at man maa naturligvis overfor et Ministerium, der har taget den Stilling til Forsvarsspørgsmaalet, som dette Ministerium har, sætte sine Fordringer med Hensyn til, hvad man kunde ønske bevilget, meget betydeligt ned. Dette forekommer mig unægtelig at være et alt for ydmygt Standpunkt, og jeg kan heller ikke begribe, at man skal tage Hensyn til det til enhver Tid siddende Ministerium i saa Henseende. Man skal gøre, hvad der er rigtigt, og intet Hensyn tage til, hvilken Optattelse den siddende Regering har. Hvad vilde man egentlig sige, om en Sagfører, der skulde indkassere en Fordring paa, lad os sige 100 Kr., i Tilfælde af, at vedkommende Debitor bød 80 Kr., havde Ordre til stramt at afvise Tilbudet, medens han, hvis vedkommende Debitor bød 20 Kr., skulde sige: En Debitor, der byder 20 Kr., ham er man nødsaget til at imødekomme, og saa maa man sætte sin Fordring saa langt ned som muligt, skal vi saa sige 30 Kr.? Dette tror jeg dog er en Maade at gaa frem paa, som er i højeste Grad ejendommelig og i Virkeligheden uforsvarlig. Jeg maa mene med mit Partis Ordfører, Folketingsmand Christmas Møller, at her kan aldrig være Spørgsmaal om, hvad man kan kræve af Regeringen; her er kun Spørgsmaal om, hvad vi maa kræve af os selv under Hensyn til bestaaende Love. Derfor har jeg det Haab og den Tro, at man her i Tinget vil gaa betydeligt videre ogsaa fra Venstres Side i Retning af at hævde den finansielle Gennemførelse af Forsvarslovene af 1922, end man forsøgte det i Folketinget.

Med Hensyn til hele Spørgsmaalet om Flaadens Forfald vil jeg gerne spørge den højtærede Forsvarsminister, om der ikke i Ministeriet foreligger Beretninger fra tidligere Aar, der forklarer, hvorledes alt dette er gaaet til. Jeg kan ikke tænke mig, at de høje Embedsmænd i Marinens Centraladministration og paa Kommando- poster i selve Marinen kan have set paa Aar for Aar, i Strid med Løven, i hvert Fald med Lovens Forudsætninger, at Flaaden forfaldt, uden at de har afgivet Indberet-

ninger, oven i Købet vel den ene Indberetning efter den anden, til Ministeriet og gjort Ministeriet opmærksom paa, at saaledes gik det, Flaaden smuldrede hen, det kunde ikke blive ved at gaa paa den Maade, og der maatte som Følge deraf af Bevillingsmyndigheden sørges for, at dette Forhold forandredes. Jeg kunde tænke mig, at der forelaa saadanne Indberetninger, og i saa Tilfælde vil jeg gerne bede den højtærede Forsvarsminister om at lade Finansudvalget tilflyde disse Indberetninger.

Jeg har dernæst nogle Bemærkninger at knytte til Spørgsmaalet om offentlige Arbejder. Den højtærede Finansminister har ladet omdele paa Rigsdagen et Uddrag af Finanslovforslaget, hvoraf man ser, hvor mange offentlige Arbejder der nu er i Gang eller som nye sættes i Værk, og den højtærede Minister kommer dertil et Beløb, som han selv har betegnet som forholdsvis stort. Men saaledes som man fra mit Partis Side rigtig har gjort opmærksom paa i det andet høje Ting, er en Redegørelse for de offentlige Arbejder, som er sat i Gang i Aar, ikke af nogen virkelig Værdi, undtagen man faar et Sammenligningsmateriale fra de foregaaende Aar, helst fra de foregaaende fem Aar, saa man deraf kan se, om der virkelig i dette Øjeblik er væsentlig flere offentlige Arbejder i Gang end under normale Forhold.

Med Hensyn til Statsbanerne vil jeg gerne have Lov til at sige, at de er jo fremdeles vort Smertens Barn, og den Kritik, som er fremgaaet fra iorskellig Side, synes jeg, man fra Statsbanernes Side, det vil altsaa i endnu højere Grad sige fra Ministeren for offentlige Arbejders Side, er gaaet for let hen over, thi en Institution som Statsbanerne burde være en Institution, der giver Overskud. Jeg hører nu til dem, der mener, at naar dette Net af Jernveje har ligget i saa og saa mange Aar og er gaaet ind som en ligefrem integrerende Del af hele Vejsystemet her i Landet, saa at vi altsaa ved Siden af de almindelige Landeveje har disse Jernveje, vil det være urimeligt at fordre en Forrentning af de deri stikkende Kapitaler. Men selv i saa Tilfælde, selv om vi vil tage Hensyn dertil, kommer vi dog op paa et Tilskud fra Staten til Driften af ca. 10 Mill. Kr. Vi formindsker altsaa Beløbet fra 30 Mill. Kr. til 10 Mill. Kr., men ogsaa dette er for højt. Man behøver kun at rejse gennem Danmark eller at tale med Udlændinge, som rejser gennem Danmark, for at høre, hvor forbavset man er over, jeg tør maaske bruge det Udtryk, den Slendrian, der hersker paa de danske Stats-